

תקות מנחם

גיליון מס'
209

יו"ל לקראת ש"פ ואתחנן - נחמו
י"ג מנחם-אב
הי' תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - ג'

מחזור כ"ט שנת הז"ך

בעז"ה יום א' פרשת ואתחנן "נחמו" ז' מנחם-אב הי' תהא שנת עליון - 5770 - ה'פרצת
סיום הלכות נערה בתולה והתחלת הלכות סוטה

בתולת ישראל

א. כפי שכתבנו לעיל בסיום הקודם על הלכות יבום וחליצה, שמורים על מצב עם ישראל בביאת המשיח והגאולה, והזמן שנמצאים בו הם ימים שיהפכו לששון ולשמחה ולימים טובים וימי גאולה; גם נערה בתולה מורה על מצב עם ישראל בגלות שלכן מוכנים וראויים לגאולה;

עם ישראל בגלות הם בבחינת נער כמ"ש: "כי נער ישראל ואוהבו", והם בבחינת בתולה, שלא בעלה ולא טמאוה זרים ולכן ראוי לחזור אל הקב"ה, כי באמת לא היה אצלם ענין של זנות מחוץ לקב"ה.

ובאמת כלפי הקב"ה עד הגאולה האמיתית והשלימה, עם שראל הם בבחינת "נערה בתולה"; כי אמיתית ענין הנישואין יהיה רק בגאולה האמיתית והשלימה ועד אז אנו אצל הקב"ה בבחינת אירוסין - נערה המאורשה.

ולכן מוצאים בכל הנבואות בקשר לגלות ולגאולה שעם ישראל נקראים בשם "בתולת ישראל".

וימים אלה הם הימים הכי מסוגלים ומיועדים להתגלות הגאולה ולבנין בית המקדש מ"ד ממ"ש, נאו!

הם עתידים להתחדש כמותה

ב. ואד"ש בשיחה מקשר זאת עם מה שכתוב במשנה הראשונה של מסכת כתובות¹: "בתולה נישאת ליום הרביעי", שכתוב ע"ז בספרים שזהו ר"ת לבנין; כי המאורות נתלו ביום הרביעי, ומצב עם ישראל בגאולה הוא כמו הלבנה כמו שאומרים בנוסח קידוש לבנה: "שהם עתידים להתחדש כמותה".

והגאולה היא הנישואין של הקב"ה עם כנסת ישראל הבתולה, שהיתה "עקרה", ועכשיו תלד, כמו שאומר כ"ק אד"ש מה"מ (בשיחת ד' ניסן ה'תשמ"א²) כמו ההתחדשות של הלבנה שמקבלת מחדש מהחמה. וע"כ מסביר הרמ"א שזו הסיבה שנהגין לעשות קידוש לבנה במוצאי תשעה באב, שזהו הזמן לגאולה.

וכ"ק אד"ש מה"מ בשיחת ש"פ נח ד' מרחשון ה'תשנ"ב,

1 כתובות ב, א.

2 לקו"ש הכ"ב עמ' 196.

כשהורה להזהר ולהדר יותר בקידוש לבנה, אמר וז"ל³: "ובאור גודל העילוי דקידוש לבנה, כמארוז"ל (בגמ' סנהדרין⁴) "כל המברך על החודש בזמנו כאילו מקבל פני שכינה", וכמו שאומרים בברכת קידוש הלבנה "אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחודש דיים... הלכך נימרינהו מעומד" - (ומצטט אד"ש את המהרש"א שם): "לפי שישראל בגלות אינן זוכין לראות פני שכינה ורחוקה מקבלתן, אבל חידוש הלבנה הוא סימן לישראל שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים בקיבוץ פני שכינה... ולזה כשאנו מברכין על החודש בזמנו שהוא סימן שאנו עתידין להתחדש כמותה, הרי אנו כאילו מקבלין פני השכינה". וזהו גם מהטעמים שאומרים בקידוש לבנה "דוד מלך ישראל חי וקיים"⁵; ואד"ש מצטט את הרמ"א בשו"ע או"ח הלכות ראש חודש סתכ"ו סי"ב, וז"ל הרמ"א) "שמלכותו נמשלה ללבנה, ועתיד להתחדש כמותה, וכנסת ישראל תחזור להתדבק בבעלה שהוא הקב"ה דוגמת הלבנה המתחדשת עם החמה, שנאמר⁶ "שמש ומגן ה"י, ולכן עושין שמחות ריקודין בקידוש החודש דוגמת שמחת נישואין!".

"תקות" חוט השני⁷

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. עם ישראל לקראת הגאולה כ"נערה בתולה" המאורסה, ותשעה באב זמן גאולה, שיהיה הנישואין דהקב"ה וכנסת ישראל.

ב. במוצאי תשעה באב עושין קידוש לבנה, ובתולה נישאת ליום הרביעי - ר"ת לבנה, המתחדשת לבעלה.

3 ספ"ה ה'תשנ"ב עמ' 67.

4 סנהדרין מב, א.

5 ר"ה כה, ב.

6 תהילים פד, יב.

7 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

בעז"ה, יום ג' ט' (תשעה - ל' תשועה) במנחם אב יהפך מייד לשמחה וליום טוב ה"י תהא שנת עליון סיום הלכות סוטה וכל ספר נשים - ספר הרביעי, והתחלת ספר החמישי - קדושה, הלכות איסורי ביאה לית אתר פנוי מיניה!

א. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים בספר נשים, שהוראת הרוחנית ופנימיותם מורים על הגלות והגאולה ומתאים לימים אלו, ימי אבילות על החורבן והגלות שיהפכו מיד ויהיו "לששון ולשמחה ולמועדים טובים"⁸, שמורה שכבר מלכתחילה עתה בתוכנם ובפנימיותם ויעודם הרוחני הם לשמחה וליום טוב (ועיין באריכות ובפרטיות בגליונות הקודמים) -

גם התוכן של הלכות סוטה⁹, וכל ספר נשים, מורה על הגלות והגאולה;

ענין הקינוי והסתירה מורה על הגלות וטהרת הסוטה מורה על הגאולה;

מצב ה"סתירה" הוא, כמשי"נ¹⁰: "למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מה' וגו'", וטהרת הסוטה מורה על הגאולה, וכדלקמן;

וכפי שאומר כ"ק אדי"ש בליקו"ש¹¹: "איש ואשה למטה עם כל פרטיהם הם דוגמא על שורשם שמשם נלקחו עד לשורשם הראשון לכביכול - הקדוש-ברוך-הוא וכנסת ישראל שנקראים איש ואשה¹², שמוכן מזה שכל פרטי הדינים של סוטה, ישנם גם בנוגע לכנסת ישראל עם הקב"ה¹³.

ה"קינוי" של הקב"ה לכנסת ישראל, הוא ציווי הקב"ה לכל יהודי "לא יהיה לך (ל' יחיד) א-לקים אחרים על פני¹⁴, שהדוגמא לזה הוא "אל תסתרי עם איש פלוני".

אבל באמת לא מובן: איך שייך ענין של "סתירה" לפני הקב"ה, להיסתר ממנו? היות והקב"ה נמצא בכל מקום "לית אתר פנוי מיני" והיכן שהאדם לא יתחבא הוא תמיד לפני עיני הקב"ה, כנאמר¹⁵: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה"י?"

והמענה ע"ז: הקב"ה אומר על בעל גאוה "אין אני והוא יכולין לדור"י¹⁶ (באותו מקום) ז.א. גאוה זה ענין של "סתירה" כביכול מהקב"ה¹⁷; ובעל גאוה הוא לא נמצא, והוא אינו רואה כביכול את הבעל גאוה. וכפירוש הבעש"ט על אותו הפסוק - בניחותא: "אם יסתר איש במסתרים ואני - לא אראנו", שבשעה שהאדם אצל עצמו הוא "ואני" (מציאות), אז "לא אראנו", כביכול הקב"ה לא רואהו".

ז.א. שבאמת לא שייך "סתירה" מהקב"ה, כי כני"ל "לית אתר

8 זכריה ח, יט [להעיר ח' - 8 - מורה על למעלה מהטבע וסדר השתלשלות ומשיח שהוא השמיני מ"ח נסיכי אדם", וכינורו בעל "ח' נימין". וי"ט ר"ת ימים טובים, שזהו יעד ימים אלה].

9 "הטיה מדרכי הצניעות" (פירש"י עה"ת במקומו). כניסת רוח שטות (סוטה ג', א).

10 ישעיה מ, כז.

11 לקו"ש ח"ד פרשת נשא.

12 ראה לקו"ש ח"ג עמ' 984.

13 "ונוסף על עניני איש ואשה בכלל, הנה דיני סוטה דמתחיל בס: איש איש גוי ומעלה בו וארז"ל (יל"ש רמז תשה) באישה של מעלה ובאישה של מטה, הרי ברור רמזו בזה ענין המעילה דכנס"י באישה של מעלה" [הערת אדי"ש שם מס' 3].

14 יתרו כ, ג. ובפרשתנו ואתחנן ה, ז.

15 ירמיה כג, כד. וראה תהילים קלט, ז-יב.

16 סוטה ה, א.

17 "ועפ"י יש לבאר מה שסיום מס' סוטה הוא בענין העונה, כי ע"י קנין מידה זו מתבטל כל ענין הסתירה, ונסתיים ענין סוטה (משיחת ערב חנה"ש תשי"ט, הערה 7 שם).

פנוי מיניה"¹⁸, הסתירה היא רק בגלל שהקב"ה לא רוצה גאוה, "ותועבת ה' כל גבה לבי"¹⁹, ו"אין אני והוא יכולין לדור". ולכן העצה והתיקון לזה לפעול בעצמו הביטול, וזה פועל הטהרה של הסוטה "ונקתה ונזרעה זרע"²⁰ - ענין הגאולה, וכדלקמן.

ונזרעה זרע - הגאולה

ב. ובהשגחה פרטית נפלאה; כ"ק אדי"ש מה"מ דיבר על ענין זה בשבת חזון ד' מנחם-אב ה'תשמ"ט, אז סיימו בערב שבת הלכות²¹ ברמב"ם שבסופן מדבר ומביא חלק מהברייתא של רבי פנחס בן יאיר שמובאת (לכמה גירסאות²²) בסיום (המשניות) מסכת סוטה [שזה נותן (אמר אדי"ש) הזדמנות מיוחדת לעשות סיום על מסכת סוטה. ובפרט שב"תשעת הימים" צריכה להיות הוספה מיוחדת בלימוד התורה כנאמר בסיום ההפטר ד"חזון", "ציון במשפט (תורה) תיפדה וגו"²³, ובפרט בעריכת סיומי מסכתות].

וכך אמר כ"ק אדי"ש מה"מ (תרגום מאידיש):

"ובפרט - שלמסכת (סוטה) יש שייכות מיוחדת עם גלות וגאולה בימים אלו: ענין הסוטה הוא - כמו שכתוב בתורה²⁴ "כי תשטה גוי ונעלם מעיני אישה ונסתרה", נכנס באדם רוח שטות²⁵ ולכן "ונסתרה". ואסתכל באורייתא וברא עלמא²⁶ - מזה נשתלשל ההעלם והסתר של עולם בכלל ושל גלות במיוחד, הסתר (לפי שעה) בהתקשרות של יהודי עם ה', וכנסת ישראל (קוב"ה) סליק לעילא ולעילא).

הכוונה בזה אבל - כסיום של מסכת סוטה, שע"י העבודה של יהודי תבוא הגאולה - "זריזות מביאה כו' לידי תחיית המתים, ותחיית המתים בא ע"י אליהו זכור לטוב", ומתגלה שהאישה (כנסת ישראל) היא מעיקרא טהורה לבעלה (הקב"ה), "וטהורה היא"²⁷, עד שישראל וקוב"ה כולא חד²⁸, "והיו לבשר אחד"²⁹ כביכול, "ונקתה ונזרעה זרע"³⁰, עד - הלידה של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שהוא מזרע דוד ושלמה"³¹ [ואדי"ש מביא ע"ז הגמ'³² "יולדת בריוח"; שהכוונה ל"מרחב העצמי, והגאולה, וכן "יולדת זכרים"; הגאולה השלימה שהיא ענין הזכר - גאולה נצחית ללא שינויים שאין אחריה גלות, וכנאמר על לעתיד לבוא "שירו להוי' שיר חדש"³³, שיר - ל' זכר, וכן בברכת "גאל ישראל" ב"הגדה של פסח": "ונודה לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו".

אישות ונשים - גאולה מהגלות

ג. רואים השגלה פרטית נפלאה! הלכות אלו הן סיום ספר נשים,

18 ת"ז תנ"ז (צא סע"ב). הובא בשעה"ה"א פ"ז.

19 משלי טז, ה.

20 נשא ה, כח.

21 סוף ה'י' טומאת אוכלין.

22 תוי"ט ועוד.

23 ישעיה א, כז.

24 נשא ה, יג.

25 סוטה ג, א.

26 זחי"ב קסא, סע"א.

27 נשא ה, כח.

28 ראה זחי"ג עג, א.

29 בראשית ב, כד.

30 להעיר שפסוק זה "וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע" שמורה על הגאולה הוא בפרק ה' פסוק כח ששניהם מורים על המשיח והגאולה. ה' - חמש אותיות - משיח, ולמעלה מהעולם וסדר ההשתלשלות. וכ"ח - גימטריא - יחי (המלך המשיח) וגם כ' מורה על כתר וח' - למעלה מהטבע דסדר השתל, ומורה על משיח שהוא השמיני, וכינור של ח' נימין.

31 רמב"ם סוף ה'י' מלכים, פיה"מ לרמב"ם פ' חלק יסוד יב. וראה לקו"ש ח"ח עמ' 215 הערה 53, ושי"נ.

32 סוטה כו, א. ברכות לא, ב. וחלק מובא בפירש"י על התורה.

33 תהילים צו, א.

מוקשי מות" – סור מרע.] ולהעיר "חכם" – בגימטריא – "חיים", ו"מוקש" – בגימטריא – "מות", וכן הם בגימטריא – "מרור". ועיי שהחיים והאישות הם ע"פ התורה, מקויים הפסוק⁴¹ "מצא אישה מצא טוב ויפק רצון מהווי". והגמ' במסכת ברכות אומרת⁴²: "במערבא כי נסיב איניש איתתא אמרי ליה מצא או מוצא וכו'", ומבאר הגמ' החילוק בין שני פסוקים הנ"ל "מצא אישה מצא טוב" או "מוצא מר ממות" [וכל הדרשנים מנסים להסביר זאת בדרכם].

ושמעתי בזה הסבר פשוט; אם "מצא אישה"; היינו בעבר פעם אחת, היינו שמרצה ממצאתו בעז"ה ולא מתלבט, אזי הוא מאושר וחי חיים טובים.

אבל אם הוא מוצא; היינו שמוצא בהווה – שכל הזמן מוצא את האישה, ומחפש ומוצא בה מעלות כדי להצדיק את בחירתו בה, זה סימן שאינו מרוצה ומאושר, וצריך למצוא כל פעם תמיד מעלותיה, ומוכיח שאין לו חיים מתוקים אלא הפוך. אבל החי חיים מאושרים "מצא טוב!" סלה!

ו. ביום תשעה באב סיימו את ספר נשים – שהוא ספר הרביעי ברמב"ם, קשור ל"נשים" – ספירת המלכות (המקבלת-נוקבא) פרצוף הרביעי, וכנ"ל הלבנה דומה לאישה המקודשת לקבל ההשפעה, שכך תהיה הגאולה ע"י המשיח שנולד בתשעה באב, וביום זה (והימים הסמוכים לו) יתגלה! מיי"ד ממ"ש!

ז. והתחילו את ספר "קדושה" – ספר החמישי, ותשעה באב הוא "צום החמישי" שהוא בחודש החמישי, והרבי בשיחת ש"פ מטו"מ ה'תנש"א, מקשר זאת לענין המשיח; חמישי – אותיות משיח, כי המספר 5 הוא למעלה מטבע העולם וסדר ההשתלשלות, ועז"נ "החמישית לפרעה"; שע"פ הזוהר (ע"ה"פ והקול נשמע בית פרעה), וז"ל: "ביתא דמיניה אתפריעו ואיתגליין כל נהורין", היינו שקאי ומורה על עצמות ה', שענין זה מאיר ומתגלה במשיח! כן תהיה לנו! מיי"ד ממ"ש, נאו!

ואתחנן – כניסת משה לארץ, גאולה שלימה ונצחית!

ח. וכל זה מתקשר לפרשת ואתחנן (נחמו); שמושה רבינו, מתחנן ריבוי תפילות (515) שיכנס לארץ, ואם משה רבינו היה נכנס לארץ אז היתה הגאולה הנצחית והשלימה – נחמו! ומרמוז באותיות חנן (וכן נחמו) – ח' – נ' – י' – שלמעלה מהעולם וסדר השתלשלות, ויורד למטה (נו"ן ארוכה) – ופועל ישועות בקרב הארץ!

"תקות" חוט השני"⁷

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

ג. הקינוי והסתירה – גלות. טהרת הסוטה ונזרעה זרע – גאולה.

ד. לית אתר פנוי מיניה, סתירה – ע"י גאווה, והתיקון – ע"י ענוה וביטול.

ה. תשעה (ל' תשועה) באב (והימים הסמוכים) – יום המשיח והגאולה, יום הולדת והתגלות המשיח ובנין ביהמ"ק.

ו. טהרת הסוטה, ונזרעה זרע – זכרים – גאולה.

ז. סיום ספר נשים (ספר הרביעי, ספירת המלכות – נוקבא המקבלת) – הגאולה, אישות הקב"ה וכנסת ישראל.

ח. המשיח ע"י השלום.

והתחילו את ספר נשים בתחילת ג' השבועות של "בין המצרים", בסמיכות לשבעה עשר (טו"ב) בתמוז בכ' תמוז, ומסיימים ספר נשים ביום סיום ג' השבועות בתשעה (תשועה) באב, וכנ"ל כל ספר נשים (שמתחילים בהל' אישות וכן שאר ההלכות מורים על ענייני הגלות והגאולה) מורים על האישות של הקב"ה ועם ישראל שיבואו לשלימותם בגאולה השלימה בביאת משיח צדקו ובנין ביהמ"ק.

וכן בזמן החורבן אומרת הגמ' שכשנכנסו הגויים להיכל "מצאו הכרובים מעורין זה בזה" כזכר ונקבה שמורה על יחסי האישות החיבור והאהבה בין הקב"ה ועם ישראל. היינו, שבזמן החורבן הודגשה והתחזקה האהבה הגדולה שבינינו [וכהמשל שמביא אדה"י באיגה"ק (סי' כ"ב) על ענין היסורים והעונשים מהקב"ה שזה כמשל "אב רחמן חכם וצדיק המכה בנו", שבפנימיות זו רחמנות ואהבה של האב להיטיבו ולכוונו לדרך הטובה, ש"האהבה מקלקלת השורה כמשל מלך גדול ונורא הרוחץ בכבודו ובעצמו צואת בנו יחידו וכו"ו].

המשיח והגאולה – ע"י השלום והאחדות!

ד. הסיום של הלכות סוטה וכל ספר נשים הוא בדין שהקיניו והאזהרה של האיש לאישה יהיה בדרך נחת ושלום ומסיים בפסוק: "וידעת כי שלום אהלך וגו"³⁴. ושלום קשור בביאת המשיח, כי החרבן היה בגלל חיסרון אהבת ישראל ושנאת חינם כדברי הגמרא ביומא³⁵, והגאולה באה ע"י השלום ואחדות ישראל, וע"ה"פ בפרשת פינחס "זה אליהו" – מבשר הגאולה "הנני נותן לו את בריתי שלום"³⁶ אומר ה"בעל הטורים": "שלום בגימטריא זהו משיח" שנולד בתשעה באב, ויגאלנו בו ובימים הסמוכים.

"ונעוץ סופן בתחילתן" – כ"ק אד"ש מה"מ אומר שגם ההלכה הראשונה של ספר נשים מסיימת בענין השלום בפסוק: "וראה בנים לבניך שלום על ישראל"³⁷. וגם בסיום הספר הקודם – "זמנים" מסיים הרמב"ם (והכל הולך אחר החיתום) בגודל ענין השלום "שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, שנאמר "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום!"

"תורת חכם מקור חיים!"

ה. ב"כותרת" של ספר נשים פותח הרמב"ם עם הפסוק "תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות"³⁸, ולכאורה הקשר לספר נשים לא כ"כ בולט ופתוח. ובפשטות הביאור כך;

ע"י שלומדים את דיני אישות וכל הפרטים ע"פ התורה ובהלכות ברמב"ם ע"יכ יהיה "מקור חיים" [ע"י הפסוק³⁹ "ראה חיים עם האשה וגו'"] היינו חיים (הראויין לשמן) ע"פ התורה, וע"יכ ימנע – לסור – ממוקשי מות, היינו מ"ש "ומוצא אני מר ממות את האישה"⁴⁰, היינו כשחיי האישות אינם ע"פ התורה.

[וכמ"ש בגליונות הקודמים, הלכות "אישות" ו"גירושין" מורים על "סור מרע ועשה טוב", (וכך גם הסדר של הלכות יבום וחליצה ע"פ הסיפור של הרב דוד רסקין שיחי' ע"פ דברי הרלו"צ נ"ע אבי כ"ק אד"ש) שהסדר ברמב"ם כמו בביאת המשיח שמרבים ומקדימים ה"עשה טוב!" וע"יכ מתבטל הרע והחושך ממילא. וכך גם בפסוק זה; "תורת חכם מקור חיים" – עשה טוב, "לסור מרע

34 איוב ה, כד.

35 יומא ט, ב [רמו – יום ט' באב].

36 פינחס כה, יב.

37 תהילים קכח, ו.

38 משלי יג, יד.

39 קהלת ט, ט – ר"ת טוב. ופעמיים ט' – גימטריא – ח"י; חיים]

40 קהלת ז, כו.

41 משלי חי, כב.

42 ברכות ח, א. יבמות סג, ב.

ט. התחלת ספר החמישי – בצום החמישי שבחודש החמישי.
י. ואתחנן – נחמו, כניסת משה לארץ, גאולה שלימה ונצחית.

* * *

דברי חכמים בנחת!

בסיום הלכותסוטה מדבר הרמב"ם על הדיבור בנחת, והעירני ר' עוזיאל שיחי' פלטיין;
דברי חכמים בנחת (נשמעין) – ר"ת – חב"ד; היינו שחב"ד תובעים שכל דבר יהיה בנחת, ובדרכי נועם ודרכי שלום! שזוה"ע "אורות דתהו בכלים דתיקון!" שגם הענינים הכי נעלים ואמיתיים שצריכים לעשות ולדבר בהתלהבות גדולה, יחד עם זה צריך להיות בדרכי נועם ושלום!

התפילה ה-516!

כ"ק אד"ש מה"מ אמר פעם בשיחה בהתוועדות על משה רבינו שהתפלל 516 תפילות שיכנס לארץ כמנין ואתחנן, וכן גימט' "תפיל"ה", וכן גימט' "שיר"ה", כי 516 מורה על סדר ההשתלשלות עד שה' אמר לו "רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה", שאם היה מתפלל עוד תפילה א' זה היה כבר למעלה מסדר השתלשלות והיתה תפילתו נשמעת, והיה נכנס לארץ, וזו היתה כבר הגאולה האמיתית והשלימה שאין אחריה גלות, "כי מעשה ידי משה נצחיים" וגם ביהמ"ק היה נבנה לנצח ולא נחרב.

א"כ למה ה' מנע ממנו, מסביר כ"ק אד"ש מה"מ, כי אם משה היה נכנס לארץ אז זו היתה גאולה שלימה ונצחית, אבל גאולה כללית והיו נשארים פרטים וניצוצות שלא נתבררו ולכן רוצה הקב"ה את כל שנות הגלות הרבים, כדי שיתבררו כל הפרטים והניצוצות, שלא יישאר שום פרט שאינו מבורר.
אבל כעת לאחר כל שנות הגלות סיימו כל הברורים, וחייבים להתפלל התפילה ה-516, ולפעול הגאולה השלימה והכניסה לארץ מי"ד ממ"ש, נאו!

יום הולדת המשיח!

א. בקשר לתשעה באב יום הולדת של משיח מושיען של ישראל, כדאי לספר ע"ד דברי אד"ש בקשר ליום הולדת ש"מזלו גובר!" ועוזר לו! ואומר אד"ש מה"מ בשיחה "שמזלו גובר לא רק של בעל יום ההולדת, אלא גם של כל המשפחה, וכל אלה שמשותפים איתו", היינו שלכן כדאי וחשוב להשתתף במסיבת התוועדות יום הולדת, לא רק מצד אהבת ואחדות ישראל, אלא גם שמזלם של כל המשתתפים גובר ועוזר להם!

לציין ולחגוג את יום הנישואין

ב. שבוע אחרי שהכריז ופרסם כ"ק אד"ש מה"מ על "מבצע יום הולדת", ביום הולדת הראשון של הרבנית הצדקנית חיה מושקא נ"ע, לאחר הסתלקותה בכ"ה אדר ה'תשמ"ח [אז עלה אד"ש אחרי תפילת שחרית לחדרו הק' בביתו כנראה להחליף התפילין, ואחר זמן קצר פתאום ירד ללא טלית ותפילין חזרה למקום שהתפללו הציבור ואמר השיחה הראשונה בקשר ל"מבצע יום הולדת"] ושבוע אחרי"ו בב' ניסן כשחזר כ"ק אד"ש לביתו ואחרי התפילה אמר שיחה [זו השיחה הראשונה ע"ד הכרזת "יחי המלך!"] ובתחילת השיחה אמר (ונדפס בקונטרס שיצא מוגה): "מדברים לאחרונה ע"ד ציון ימים מיוחדים

בחיים כגון יום הולדת ויום הנישואין", היינו, שגם את יום הנישואין כנראה רוצה אד"ש שיחגגו ויצינו כיום התעוררות והתוועדות מעין יום הולדת.

יום הולדת המשיח!

ג. בשנת תשמ"ח אמרו לרבי בימי ראשון שלפני יום ההולדת בביתו ב"שליחות מצוה לצדקה" [כך קרא לזה אד"ש, ולא "חלוקת דולרים" וכדומה] ולפני תשעה באב אני אמרתי לרבי שבתשעה באב יש לי יום הולדת, אמר לי הרבי: "שנת הצלחה! בשורות טובות!" וכשהלכתי הלאה קרא לי הרבי חזרה, ואמר: "מסתמא ווייסטו, אז דער איז אויכעט יום הולדת פון משיח!" (= "מסתמא אתה יודע, שזה גם יום הולדת של המשיח!").

פני הריי"צ כמהר"ש

סיפר הרה"ת מיכל שיחי' קרעמער, השבוע בתשעת הימים בא' מסעודות – התוועדות – סיומי המסכת והרמב"ם בביהמ"ד בית משיח-770:

אביו ז"ל סיפר לו שכשהיה תמים בישיבת תות"ל בפולין בשנות הצדי"ק, פעם ליל בדיקת חמץ בקשו הרבי הריי"ץ שיבדוק החמץ בביתה של אמו הרבנית הצדקנית שטערנא שרה נ"ע הרבנית של הרבי הרש"ב נ"ע.

לאחר שבדק אצלה החמץ, אמרה לו מכיון שעשית לי טובה, אני גם אעשה לך טובה ואספר לך 3 דברים;

1) אם אתם רוצים לדעת איך היה נראה חותני הרבי מהר"ש; פניו היו נראים ממש כפני בני הרבי הריי"ץ [וזה מתאים עם מה ששמענו כמה פעמים מכ"ק אד"ש שכשהיה הרבי הריי"ץ בארץ הקודש נכנס אליו יהודי זקן שהיה עוד אצל הרבי מהר"ש, וכשנכנס וראה את פני הרבי הריי"ץ התעלף, ואח"כ הסביר שהפנים הם בדיוק אותו הדבר והזכירו לו את פני הרבי מהר"ש [וכשכ"ק אד"ש סיפר זאת כל פעם נחנק בבכי]...

2) כשבעלי הרבי הרש"ב נ"ע היה ישן, כל פעם אם הטלית קטן התקפל תוך כדי השינה היה פורש ופותח על עצמו שיכסה את כולו.

3) בעלי הרבי הרש"ב לפני הסתלקותו אמר לי והבטיח שכל מה שאבקש על הציון שלו, הוא ישמע ויפעול וימלא בקשתה.

וכעת אני יכולה לפעול שבני הרבי הריי"ץ יהיה בריא (כידוע שהוא סבל הרבה בבריאות) ואני רוצה לנסוע לציון לרוסטוב לפעול שם את שלום ובריאות בני, אבל בני לא מרשה ולא נותן לי לנסוע... (כנראה אז כשהיו בפולין היתה סכנה לנסוע לרוסיה).

לזכות

התאומים אליהו משה איתמר שיחי'
ואוריה מרדכי יהודה שיחי'

נולדו ט"ו אדר שושן פורים ה'תהא שנת עליון –5770– ה'פרצת שהוריהם יזכו לגדלם לתורה לחופה ולמעשים טובים ולחיללים ב"צבאות ה"י צבא הרבי שליט"א מלך המשיח וירונו מהם ומשאר יוצאי חלציהם נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות אושר שמחה והרחבה בגשמיות וברוחניות ויזכו לראות קבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממ"ש, נאו!
נדפס ע"י הוריהם
שמואל וזוגתו טלית שיחי' שניאורסאהן

(דברים שטאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!